

Praha 8 jak ji možná neznáte.....

Mnozí vidí osmou městskou část přes známá místa v centru Prahy, vidí po povodních skvěle se rozvíjející Karlín, moderní kancelářská centra a mezinárodní hotely, vidí křižovatku V Holešovičkách s atentátem parašutistů na Reinharda Heydricha, nebo fakultní nemocnici Bulovka, pečující nejen o Pražany ale i o pacienty z celé republiky, místa známá, snadno zapamatovatelná.

Naše dnešní vycházka osmičkou bude ale trochu jiná, stranou městského ruchu a známých míst. Sešli jsme se na samém jejím severním vrcholu u vozovny v Kobylisích. Z jedné strany Ďáblický háj s přírodní památkou Ládví z druhé strany Čimický háj. Kdysi tato místa byla součástí okolních velkostatků v majetku šlechty i církve. Dnes jsou to ošetřované lesoparky na okraji města, ideální k odpočinku a sportování.

Tentokrát jsme zamířili do Čimického háje a hned z kraje jsme se zastavili u malé přírodní zvláštnosti. Nepatrná studánka, vlastně jenom pramínek vody vystupující ze země ale dokáže stále doplňovat rybníček jen kousek pod ním, jmenuje se Dotek, lze jen spekulovat, jak k tomu jménu přišel.

Lesem, vlastně přírodním parkem vede zelená značka společně s dětskou naučnou stezkou. Ta děti provádí na panelech umístěných při cestách prostřednictvím komiksových příběhů z knížky pohádky z Čimického háje. Ani nám nikdo nezakazuje, abychom se podívali a řešili nejrůznější otázky z okolní přírody. Součástí téhle dětské stezky je i dřevěná socha Čimíška, vlastně je to taková jeho hra. Socha je dílem Kristýny Kužvartové z roku 2017.

Zelená značka nás vede po okraji prosluněného lesa, občas malé skalní výstupy, ty se téměř ztrácí pod čerstvě napadaným listím, po chvíli jsme u hájovny. Tady oči míří vzhůru do zelené koruny památného dubu letního. Není to jen tak nějaký strom, je ještě z původní výsadby začátku 19. století. Pečují tady o něj, ošetřují rány a lany jistí jeho stabilitu při vichřicích. V lesíku za hájovnou je ještě jeden dub, stejně starý, dokonce ještě o 7 m. vyšší. Všude kolem je výsadba mnohem mladší, tyto dva staré duby jsou vzácné přírodní památky.

Na lesní cestu od hájovny jižním směrem navazuje ulice Hovorčovická. Možná je to náhoda, možná úmysl, soustředilo se tady v klidné části města mezi původními vilkami snad veškeré školství včetně mateřinek i zařízení pro seniory. Hned z kraje na dohled od lesa jsme se zastavili před školním komplexem kde si vzdělání vybere snad každý. Je tu základní škola, střední škola veřejnoprávní, vysoká škola prevence kriminality a krizového řízení a kdoví co ještě dalšího. Vchod do budovy kráší pískovcová plastika Inspirace, sochaře Jana Hány z roku 1983.

Na druhé straně ulice mezi vilkami další i pro nás zajímavá budova. Po druhé světové válce postavený vůbec první domov důchodců, nejen na osmičce ale i v Praze. Tři navzájem propojené budovy pro 211 klientů obklopené krásnou zahradou. Budovy i všechno okolo co s nimi souvisí je na první pohled opravené, zrekonstruované. Nedaleko a opět v zeleni umístěné Gerontologické centrum Kobylisy pro klienty postižené demencí nebo Alzheimerovou chorobou. Seznámili jsme se s finančními podmínkami přijetí do těchto zařízení.

Tři vzájemně propojené budovy domova seniorů obklopené zahradou s altány, lavičkami a hřištěm

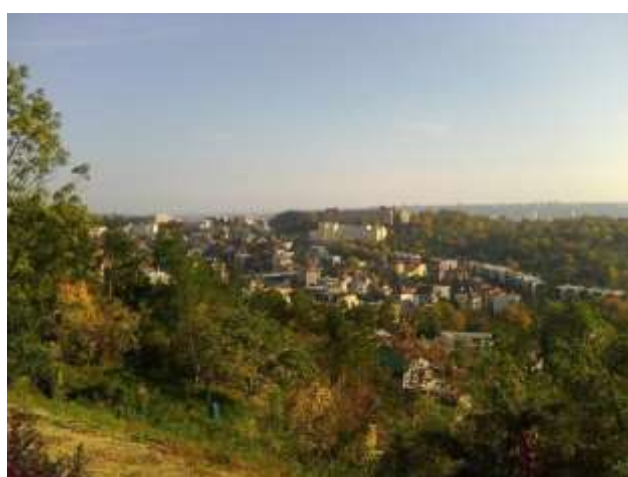

Pokračujeme stále dolů ze svahu, střídají se ulice i další zařízení, pod námi Dům dětí a mládeže „Spirála“, slouží k volnočasovým aktivitám a pro organizování příměstských dětských táborů.

Z našich snímků je vidět že tahle část našeho města není nějaká šedá myšička. Dál máme namířeno k dokonce nejkrásnějšímu místu Prahy 8, alespoň tak jej označuje místní radnice. Je to park Dlážděnka. Je po první etapě rozsáhlých úprav. Je tady opravdu krásně, výhled na město je exkluzivní.

Park Dlážděnka jsme si prohlédli ještě jednou se rozhlédli a pokračujeme teď již po vrstevnici strmého svahu nad Prahou.

Park byl pěkný, nás ale ještě čeká kousek historie, pěšina nás vede k ulici Na Dlážděnce. Již v tom názvu je kus historie a pěkně vzdálené 17. století. V rohu soukromé zahrady stojí **Valdštejnský sloup**. Sloup vysoký 5 metrů se znakem hraběte Adama z Valdštejna byl postaven na počest dokončené dlážděné cesty budované v letech 1628 – 1629. Je to úsek královské cesty od pražského hradu na zámek v Brandýse nad Labem. Šlo tehdy o to, aby byl schůdný i za deštivého podzimního počasí v době královských honů. Pro letní a podzimní období dokonce kvůli tomu stavěli přes Vltavu provizorní dřevěný most, který se na zimu vždy rozebíral.

Od mostu v prudkém kopci je ta cesta ke sloupu dlouhá 1674 kroků z toho 200 kroků je osazeno zábradlím – alespoň tak je to psáno v historických dokumentech. Během staletí se veškerá dlažba ztratila, nezbyla ani kostička, všechny jsou zabudovány v okolních staveních. Alespoň že zůstal název cesty, ten se snad ani ukrást nedá.

Valdštejnský sloup je vzácná památka vysoké umělecké hodnoty a je připomínkou naší minulosti.

Svah pod námi je plný malých zahrádek, opečovávaných ale i zanedbaných, a tak atraktivní pozemky pomalu mizí na stavby luxusních sídel s výhledem na Prahu. Něco z toho se nám podařilo nafotit.

Došli jsme až do ulice Na Jablonce, ta dostala jméno podle nedalekého záměčku Jablonka a ústí do uličky Květinářská. Ta se doslova řítí ze svahu podle bývalé **komunitní zahrady**. Byla tu ještě do nedávna, sloužila podobně jako v centru pro drobné zahrádkaření a trochu pobytu na zdravém vzduchu. Strmá Květinářská je v mapách označená jako vyhlídkové místo, je to sice přes drátěný plot ale jedna z nejušnějších pražských křižovatek, sjezd z mostu Barikádníků a výjezd z tunelu Blanka je tu jako na dlani. Marrně hledáme ty nadšence sázející a hrabající se v půdě.

Vlastně hrabe se tu také, bagry hrabou základy pro nové luxusní stavby, trochu jsme to staveniště okoukli, nikdo nás nevyháněl.

Jsme na konci naší čtvrteční vycházky osmou městskou částí. Vyhodnotili jsme soutěžní otázky, najít sovu se nikomu nepodařilo ale bylo to obtížné tak došlo na náhradní otázky. Počasí, jako již mnohokrát, snad lepší být nemohlo. Tak se ještě závěrem podívejte, jak si sluníčko nádherně pohrává s Čimickým hájem.

Ve čtvrtek 20. října 2022. V pražské osmé části.

Vycházku připravili Mirek a Zdenka Bernátovi kronika Mirek

Zajímavé fotky pořídily Jarmila Kočová, Lýdie Stoupová, Vendula Bukalová a Hana Mašková.